

INFORMATIEBULLETIN

In dit nummer:
een terugblik op bijna 25 jaar Zedje

Stichting Platform Gehandicapten Zedje

Dr. van Stratenweg 841

4205 LN Gorinchem

e-mail: info@zedje.nl

website: www.zedje.nl

facebook: www.facebook.com/zedje1

Medewerkers aan deze uitgave:

Goof van Rijswijk

Gijs Krielaart

Peter Oosterlee

Hans Stekelenburg

Van de voorzitter

Aan alles komt een einde!

Dit is het laatste bulletin van Zedje voor 2018.

We hebben in die bijna 25 jaar hard gewerkt en gestreden tegen de bezuinigingen die ons, zeker in de laatste jaren, opgelegd werden. Terugkijkend op al die jaren kunnen we vaststellen dat we veel hebben bereikt en als adviesraad een duidelijke boodschap en visie achter hebben gelaten.

Onze adviesraad bracht de knelpunten in kaart en legde deze voor aan de gemeentelijk instanties. Voor Zedje dat tot 2019 de belangen behartigt van Zederik en Giessenlanden verandert er best wel wat. Zederik, Vianen en Leerdam vormen vanaf januari 2019 de gemeente Vijfheerenlanden en Giessenlanden sluit zich aan bij de nieuw te vormen gemeente Molenlanden. De adviesraden uit de fuserende gemeenten moeten ook straks hun rol blijven spelen, een vuist kunnen maken en zich breed blijven inzetten om de belangen van gehandicapten en ouderen optimaal te behartigen. Samen bereiken we veel meer en daar moeten we ons op focussen.

We maken ons echter nog steeds zorgen over de bezuinigingen die veel groepen raken. Een duidelijke visie op het gehandicaptenbeleid ontbreekt helaas vaak nog weleens.

Kijken we terug op de overgang van een verzorgingsstaat naar een participatiesamenleving, met de introductie van de WMO, het persoonlijk gebonden budget, het keukentafelgesprek en de indicatie om te bepalen, of en hoeveel zorg je kon ontvangen, bleek zeker in de beginperiode dat er nog veel onduidelijk was en dat vaak kwetsbare groepen mensen in de kou stonden.

Zedje reageerde alert op bezuinigingen

Het is daarom opnieuw belangrijk om de adviesraden bij de vorming van de nieuwe gemeenten voldoende te faciliteren en ze, waar mogelijk in een vroeg stadium bij alle plannen die de gehandicapten en ouderen aangaan te betrekken.

Zedje gaat door als adviesorgaan in de nieuwe gemeente Molenlanden en in de gemeente Vijfheerenlanden is men ook druk bezig om een nieuw adviesorgaan vorm te geven.

Goof van Rijswijk voorzitter " Zedje"

Van de redactie

Ja en dan ben je bezig met het laatste bulletin van het Zedje. Je kijkt terug op een tijdspanne van bijna 25 jaar, haalt herinneringen op, gaat op zoek naar markante foto's en krantenknipsels uit die periode en je probeert te illustreren hoe belangrijk de inzet van Zedje was voor mensen met een beperking.

De voorzitter gaf al aan waarom er behoefte was aan (een) Zedje en ik zal proberen om met foto's en anekdotes weer te geven welke rol Zedje door de jaren heen gespeeld heeft.

Al bladerend door het archief probeer ik de geschiedenis van Zedje in dit bulletin te schetsen, maar daarnaast besteed ik extra aandacht aan de mensen die hun stempel in de loop der tijd op dit adviesorgaan gedrukt hebben.

Zeker in deze tijd, waarin steeds vaker een beroep wordt gedaan op vrijwilligers, lieten zij zien hoe belangrijk het is om iets voor een ander te betekenen, want is het niet zo dat vrijwilligerswerk de samenleving als geheel én de vrijwilliger zelf gezond en veerkrachtig houdt. De kwaliteit van het fotomateriaal laat hier en daar helaas te wensen over. Begrijpelijk, want in 1994 beschikten we nog niet over de uitgebreide digitale mogelijkheden die we nu hebben.

Hans Stekelenburg

24 jaar "ZEDJE" Van 10 mei 1994 tot 31 december 2018

De geschiedenis van Zedje in hoofdlijnen.

In 1994 werd de WVG (Wet Voorziening Gehandicapten) van kracht en dat was aanleiding voor de gemeente Zederik om een adviesorgaan voor het gehandicaptenbeleid in het leven te roepen. Als naam werd 'Zedje' gekozen, een afkorting **van Zederik**, **maar ook om aan te geven dat** een adviesorgaan de gemeente een ze(d)tje in de rug wilde geven.

Zedje zocht ook de publiciteit op en het eerste bulletin verscheen in 2004 ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan..

Zedje is er klaar voor en dat blijkt wel uit dit bulletin

WVG nota

Later werd Zedje ook het adviesorgaan voor de gemeente Giesenlanden en tot en met 2012 voor Graafstroom en die nadien opging in de gemeente Molenwaard en met ingang van 2019 zullen deze gemeenten deel uit maken van de nieuwe gemeente Molenlanden.

Zoals al gememoreerd werd, houdt ook de gemeente Zederik aan het eind van dit jaar op te bestaan en vormt zij samen met Vianen en Leerdam de gemeente Vijfheerenlanden.

Gemeenten maken gebruik van adviesraden en die zijn belangrijk om de gehandicapten en ouderen een stem te geven en ze te betrekken bij het vormen, uitvoeren en evalueren van beleid. Een adviesraad kan gevraagd en ongevraagd advies geven.

Samen met de ouderenraad en bouwcommissie betroffen onze adviezen tal van zaken, zoals de aanschaf van kwalitatief goede hulpmiddelen voor gehandicapten, de aanpassing van woningen voor ouderen en gehandicapten, de tijdige signalering van eenzaamheid onder ouderen, het bevorderen van de bereikbaarheid en toegankelijkheid van openbare voorzieningen, de uitvoering van het VN-verdrag en het adviseren van de WMO-raad en het Sociaal Domein.

Daarnaast organiseerden wij het GIPS-project, waren we klankbord voor de Molenhopper, maakten we ons hard voor huishoudelijke ondersteuning, bewaakten we de positie van mantelzorgers, gaven we adviezen over de toegankelijkheid van het openbaar vervoer voor gehandicapten en nog veel meer.

Kortom, als platform staan en stonden wij voor de belangen van gehandicapten en ouderen en deden daar ook iets mee.

Ons platform bestond voor een groot deel uit gehandicapten en ouderen die dagelijks met tal van problemen te maken krijgen en die vanuit de dagelijkse praktijk oplossingen probeerden aan te dragen, maar bij de vorming van de nieuwe adviesraden zijn ook de jongeren van harte welkom.

Leden in de adviesraad weten wat er leeft en waar ze de vinger op moeten leggen. Als we dan een platform hebben dat door veel mensen gedragen wordt, kun je ook invloed uitoefenen op beslissingen die soms wel, maar niet altijd in het belang van onze doelgroep zijn. Vanaf de oprichting in 1994 is gebleken hoe belangrijk en nodig het adviesplatform door de jaren is geweest.

Henk van Vondel

In al die jaren hebben de leden van Zedje zich met hart en ziel ingezet voor Zedje en terugkijkend wil ik zeker de naam van Henk van Vondel noemen die medeoprichter van

Zedje was en een drijvende kracht was met een enorme dossierkennis en inzicht in bestuurlijke processen. Na 13 jaar droeg hij de voorzittershamer over, wel bleef hij beschikbaar als adviseur. In 2010 is Henk overleden.

Een Wmo-voorziening aanvragen...

Een Wmo voorziening aanvragen, 'Wat ervaar je als in een re-integratietraject zit?'. Hoe realiseer je een inclusieve samenleving, waarin alle mensen, gehandicapt of niet, dezelfde kansen hebben om aan de maatschappij deel te nemen? Allemaal zaken waar de doelgroep meer bij betrokken moet worden en daar had en heeft de adviesraad een zeer belangrijk aandeel in.

In 2004 organiseerde Zedje al een werkconferentie. We maakten ons destijds al zorgen, omdat onvoldoende duidelijk was hoe de overgang van een verzorgingsstaat naar een participatie samenleving voor gehandicapten, chronisch zieken en ouderen zou uitpakken.

De aanbevelingen die Zedje in het verleden heeft gedaan, zijn voor een deel nog steeds actueel!!

De Bouwcommissie

Maar ook op het gebied van bouwen is de inbreng van Zedje belangrijk gebleken. Er wordt in 'onze' gemeenten nu volgens 'WoonKeur' gebouwd en juist nu alle zeilen bijgezet moeten worden om mensen langer thuis te laten wonen en de woningen levensloopbestendig te maken, hebben we ons ingezet om ook voor mensen met een beperking het mogelijk te maken langer thuis te blijven wonen.

In de beginperiode van Zedje was er één persoon die zeker niet onvermeld mag blijven: Peet Boom.

Peet heeft zich voor bijna 200 procent ingezet in Zederik om bouwen volgens WoonKeur van de grond te krijgen en bij de "bouwambtenaren" dit keurmerk tussen de oren te krijgen. In zowel Giessenlanden als Zederik is dit met dank aan Peet Boom als initiatiefnemer aardig gelukt.

personen op deze foto zijn: zittend resp. staand van links naar rechts
dhr P.Boom, dhr J. Benckhuijsen, mevr R. Grijm, en mevr K. Oosterlee.
dhr H Lodewijks, mevr G. Bos, dhr L.d Baat, dhr G.Krielaart en
mevr S.v/d Heerik, de ontbrekende personen zijn: dhr A. Versluijs en
dhr G. v Rijswijk.

Installatie van de bouwcommissie

Hoe toegankelijker de omgeving hoe minder speciale voorzieningen er nodig zijn om mee te kunnen doen

Zedje beoordeelde ook de inrichting van openbare ruimten en vanaf het begin werd er scherp op toegezien, of er rekening werd gehouden met de toegankelijkheid en of er extra ruimte was voor een invaliden- parkeerplaats. Ook werden door de bouwcommissie Zedje alle scholen in Giessenlanden, Graafstroom en Zederik beoordeeld op hun toegankelijkheid en of er invalidentoiletten aanwezig waren.

Het is zover de Molenhopper wordt ingezet

En dan maar hopen dat je zonder kleerscheuren binnenkomt

We beoordeelden en testten ook het regionaal en provinciale- en het openbaar vervoer op geschiktheid voor mensen met een fysieke beperking en waren tevens betrokken bij de overleggen en activiteiten van de **Molenhopper**

Het VN-verdrag

Ook voor het VN verdrag voor de gelijke rechten van personen met een handicap dat in 2016 bekrachtigd door de Tweede Kamer beijverden we ons. Het einddoel: een inclusieve samenleving waarin iedereen kan meedoen. Maar een inclusieve samenleving is niet in één dag bereikt, vraagt om een integrale aanpak en vergt de inzet van alle partijen in de samenleving.

Je staat er niet dagelijks bij stil, maar in Nederland hebben maar liefs 1,7 miljoen mensen een langdurige ziekte, aandoening of handicap. En voor die mensen zetten wij ons voor 100 procent in.

Wat zijn mensenrechten?

De rechten van de mens, of kortweg de mensenrechten, zijn rechten die ieder mens toekomen, waar ook ter wereld. Mensenrechten zijn er om mensen te beschermen tegen de macht van de staat en moeten ervoor zorgen dat iedereen kan leven in menselijke

waardigheid. Mensenrechten betekenen bijvoorbeeld dat iedereen een eigen vrije mening mag hebben en uiten en dat de overheid niet zomaar geweld tegen burgers mag gebruiken. Ook houden ze in dat je recht hebt op onderwijs, op genoeg te eten en een dak boven je hoofd. Staten hebben met elkaar afgesproken deze rechten voor iedereen te zullen garanderen. Voor iedereen, dus ongeacht ras, kleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere mening, nationale of maatschappelijke afkomst, welstand, geboorte of enige andere status. De mensenrechten vormen de basis voor alle wetgeving en beleid van de overheid.

Iedereen moet mee kunnen doen in de samenleving

Het belang van mensenrechten.

Overheden hebben veel macht. Mensenrechten zijn er om burgers tegen machtsmisbruik van de overheid te beschermen. Ze leggen de bevoegdheden van de overheid aan banden. Zo heeft bijvoorbeeld iemand die door de politie gearresteerd is, recht op bijstand van een eigen advocaat. Mensenrechten leggen aan de overheden 'negatieve verplichtingen' op. Dat zijn verplichtingen om bepaalde handelingen niet te doen en daardoor geen mensenrechten te schenden. Daarnaast leggen mensenrechten ook 'positieve verplichtingen' op die staten opdragen om zich juist in te spannen en actief bepaalde maatregelen te treffen. De overheid moet bijvoorbeeld zorgen voor behoorlijke gevangenisomstandigheden. De overheid heeft de verplichting om de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van religie te beschermen. Ook moet de overheid onderwijs en gezondheidszorg organiseren.

Onze relatie met colleges van B&W en raadsleden

De advisering aan de colleges van B&W en raadsleden behoorde mede tot ons taakgebied en we kijken terug op een prettige samenwerking. De afgelopen periode is er gelukkig voor mensen met een beperking veel ten goede veranderd en we zijn blij, dat we daar door voorlichting en door op de bres te staan voor hun belangen in al die jaren, er een steentje aan bij hebben kunnen dragen.

Wie droegen hun steentje bij?

Door de jaren heen zijn er altijd mensen geweest die de kar getrokken hebben. Ik kan ze niet allemaal de revue laten passeren, maar om een aantal personen kan ik niet heen.

Eén van de medeoprichters en later beheerder van de website was **Rinus de Ruiter**. Vanuit zijn ervaring om gehandicapt te zijn wist hij, met veel kennis van zaken, waar het gehandicapten beleid tekort schoot en welke verbeteringen er aangebracht dienden te worden.

Rinus de Ruiter.

Maar er zijn er meer

Mieke Kraaijeveld

Jarenlang vormde Mieke het hart van Zedje. Inspireerde ze haar medeleden en had daarnaast de gave om in de media de aandacht op Zedje te vestigen. Ze vormde de redactie van Zedje en was notulist. Bovendien beijverde Mieke zich heel gewetensvol om het GIPS-project. We kunnen stellen dat zij de geestelijke moeder was van deze activiteiten, die ook in de omgeving weerklank vonden.

Mieke Kraaijeveld actief vanaf het eerste uur

Zo werden in Hardinxveld-Giessendam en in Leerdam GIPS-projecten opgezet met daadwerkelijke hulp van Mieke. Ook werden door haar de vragen bedacht van het opdrachten spel en ontwierp zij de materialen, die tot op heden nog steeds worden gebruikt in de lessen. Mieke is goed in het gebruik van de Nederlandse taal en wordt vaak gevraagd door ambtenaren om hun rapporten en voorstellen te controleren op taalgebruik. Mieke is een voorstander van de Jip en Janneke taal

Goof van Rijswijk

Na het aftreden van Henk van Vondel moesten we op zoek gaan naar een nieuwe voorzitter en die vonden we in de persoon van Goof van Rijswijk. Nadat het stokje was overgedragen aan Goof van Rijswijk bleek dat Goof niet minder inspirerend te zijn in zijn taakopvatting en was hij van meet af aan bij alle ontwikkelingen betrokken. Hij wist waar het aan schortte bij het gehandicaptenbeleid en leerde al snel wat netwerken inhield. Door zijn kennis van zaken wist hij ook het Sociaal Domein en ook de wethouders en raadsleden in gewone mensentaal, te overtuigen dat er een groep mensen was die ook aandacht verdienden en volwaardig wilden mee draaien in de maatschappij. Goof gaat strijdlustig verder als voorzitter van Zedje in de Molenlanden. Men zal hem in het nieuw te vormen gehandicapten platform Vijfheerenlanden zeker gaan missen en danken hem voor zijn geweldige inzet.

Goof van Rijswijk -hier ineen nog een ietwat jeugdige verschijning- maar altijd vastberaden om zijn doel te bereiken!

Jenny Mollema

Jenny, op alle fronten strijdend voor de positie en belangen van gehandicapten.

In deze opsomming van actieve bestuursleden mag zeer zeker de inbreng van Jenny niet onvermeld blijven. Jenny was bestuur secretaresse in Giessenlanden en kwam daardoor dagelijks in contact met burgemeester Bakker.

De burgemeester was de buurman van Henk van Vondel en Henk was een netwerker bij uitstek. Dus werd Jenny overgehaald om als secretaresse van Zedje te gaan optreden. Dit heeft zij vele jaren met grote inzet en opoffering gedaan. Ook Riek Grijm was een van de burens en mantelzorger (toen al) van Henk van Vondel. Dus in Ameide ligt de grondslag, de geboorte van Zedje, verankerd.

Greet Bos

Greet vervulde met verve tal van functies bij Zedje, ze was met Gijs Krielaart en Goof van Rijswijk en Riek Grijm betrokken bij de installatie van de bouwcommissie in 2003 en maakt daar ook heden nog deel vanuit. Maakte onderdeel uit van het bestuur en bewaakte daarnaast accuraat de inkomsten en uitgaven van Zedje. Greet zet zich nu weer in bij de vorming van het nieuwe gehandicapten platform Vijfheerenlanden

Gijs Krielaart

Gijs was de man die altijd de dossiermap met zich meedroeg, de benodigde kennis paraat had en op overtuigende wijze de lijnen wist uit te zetten. Hij was bestuurslid en maakte deel uit van de bouwcommissie, waarin hij coördinator van Giessenlanden was.

Gijs tijdens de vergadering van Zedje

Daarnaast was hij ook nog plaatsvervangend voorzitter, Gijs weet niet van ophouden en neemt zijn kennis mee naar Molenlanden, waar Zedje een doorstart maakt en het gehandicaptenplatform als gemeentelijk adviesorgaan gaat fungeren.

We nemen afscheid van **Marianne van der Pol**, die ons vanuit haar functie als secretaris altijd van de actuele informatie voorzag en vanuit die rol ook een grote betrokkenheid toonde.

Onze dank gaat ook uit naar **Hans Bots** die de laatste jaren notuleerde en in een helder verslag wist samen te vatten wat er besproken was.

Riek Grijm

Lid vanaf de start van Zedje en zij maakte ook deel uit van de bouwcommissie waar ze kritisch door de ogen van gehandicapten naar de te ontwerpen gebouwen keek, maar nadien ook duidelijk wist aan te geven waar niet alle adviezen waren opgevolgd waren en dat dat zeker consequenties had. Riek zal ook in de nieuwe gemeente haar bijdrage blijven leveren.

Jannie de Groot.

Jannie was actief bij het Wmo- platform Liesveld en leverde ook een bijdrage aan het Gipsproject en was vanuit haar functie een belangrijke steun voor Zedje. Jannie is al jaren actief binnen de Wmo- Bouwcommissie in Molenwaard.

Jan de Bijl en Leo de Baat

Als lid van de bouwcommissie was Jan de Bijl met name in de Giessenlanden actief bij het beoordelen van de bouwprojecten, die mensen met een beperking betroffen. Jan was de afgevaardigde uit de Seniorenraad Giessenlanden. Van de praktische kennis van Leo de Baat is veelvuldig gebruik gemaakt door de Bouwcommissie. Zelfs toen Leo een aantal dagen in het Beatrix Ziekenhuis werd opgenomen, kon hij het niet nalaten om kritisch de zalen, de badkamers en toiletten te bekijken. Ook ontdekte hij op de gangen onvolkomenheden bij de dilatatievoegen. Na zijn ontslag uit het ziekenhuis heeft Leo een dringende oproep geschreven aan de Technische Dienst van het ziekenhuis en zijn constatering kenbaar gemaakt. Niet alle opmerkingen vielen in goede aarde!

Arjen Drieënhuizen

Arjen controleerde of het vervoer op de juiste wijze was ingericht om mensen met een beperking optimaal te vervoeren. Hij was ook belangrijk bij de juiste keuze van de hulpmiddelen voor gehandicapten en leverde daarnaast een bijdrage bij het uitrollen van het VN-verdrag Handicap.

Met een beperking wordt je ook in andere landen geholpen. Je hoeft niet thuis te blijven

Eric Grip

Eric was- indien mogelijk- aanwezig bij alle overleg situatie met maar één doel; de belangen van mensen met een beperking centraal stellen. Eric is tevens ambassadeur van het VN-verdrag

Peter en Kaja Oosterlee

Kaja was bij de start van Zedje een gewaardeerd bestuurslid en lid van de bouwcommissie en vormde de redactie van Het bulletin en Peter was degene die o.a. het bulletin liet drukken. Kaya nam deel aan het scholenbezoek als ervaringsdeskundige bij het GIPS-project.

Ik noem tevens het

Dit project werd gedragen door een aantal leden van het Zedje en vrijwilligers. Belangrijk waren de bijdragen van:

Siska Gielis, Tineke Dijkhorst, Jan de Bijl, Hans Terlouw en Jannie de Groot.

Toch lastig als je niets kunt zien

Gips gaat gelukkig door in de nieuwe adviesraden en uiteraard verdienen ook alle vrijwilligers die zich de afgelopen jaren voor Gips hebben ingezet onze waardering. Niet onvermeld mag blijven dat Siska Gielis de drijvende kracht is van dit GIPS-project. In de aanloopfase heeft zij samen met Mieke de kar getrokken. Nu, mede door de afnemende gezondheid van Mieke runt Siska het project zelfstandig.

Wat was, deed en doet GIPS?

GIPS is de afkorting van Gehandicapten Informatie Project Scholen. Het Gips is een bewustwordingsproject voor leerlingen van basisscholen en heeft tevens als doel de integratie tussen gehandicapten en niet-gehandicapten te bevorderen. Alle basisscholen in Giessenlanden en Zederik doen en deden eraan mee. Er zijn ca. 25 vrijwilligers (met en zonder beperking) die met het GIPS de scholen bezochten. Door middel van een opdrachtenspel ervaren de leerlingen wat het betekent een motorische, auditieve of visuele beperking te hebben en in het daaropvolgend kringgesprek gaan mensen met een beperking in gesprek met de leerlingen. Vaak wordt ook een korte video bekeken waarin medewerkers met een beperking iets laten zien uit hun dagelijks leven, hun werk en hun vrijetijdsbesteding. Het lespakket geeft door tekst, opdrachten en spel voorlichting over het leven met een beperking aan leerlingen van de bovenbouw van het basis onderwijs in de gemeente.

Een voorbeeld waar ze zoal mee te maken krijgen werd geïllustreerd werd door een blinde meneer met een hond. Hij vertelde dat voor rolstoelers aan de rand van een trottoir een afritje is. Maar een blindengeleidehond heeft geleerd bij de rand van een stoep te stoppen. Is er een afritje dan loopt een hond gewoon door en de blinde dus ook.

Deze interactieve manier van voorlichting aan de basisscholen binnen de gemeente wordt ondersteund door vrijwilligers met een beperking die, als ervaringsdeskundigen, in een vooraf gepland uur een informatief gesprek met de leerlingen hebben. Het zou fijn zijn, als we in de nieuwe gemeenten het aantal ervaringsdeskundigen kunnen uitbreiden. Doet u ook bij de vorming van de nieuwe adviesraden mee? We kunnen altijd vrijwilligers gebruiken.

De coördinatie was in handen van Siska Gielis en zij zet deze activiteiten voort in de gemeente Vijfheerenlanden en voorlopig nog Molenlanden

Ter illustratie van de werkwijze van Gips nog een voorbeeld:

Twintig leerlingen van groep 6 en 7 van "De Springplank" wilden wel eens ervaren hoe de burgemeester zou omgaan met een handicap.

Uiteindelijk stelden ze vast dat zijn bewegingsvrijheid toch wel uiterst beperkt werd toen hij zich schoorvoetend een weg door het gebouw baande.

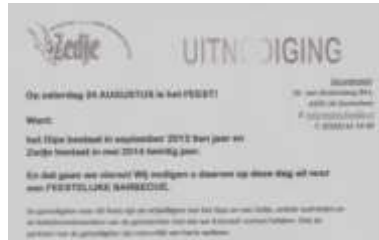
En de burgemeester weet nu ook wat het betekent als je een beperking hebt

Ja en is het niet zo: je weet pas wat het is om gehandicapt te zijn, als je het zelf ook ervaart!

En dan is het augustus 2014

Er is er wat te vieren. Zedje bestaat in mei inmiddels 20 jaar en ook Gips deelt mee de feestvreugde, want in 2013 was Gips 10 jaar actief.

Met alle betrokkenen hebben we genoten van een heerlijke barbecue en hebben ter gelegenheid van deze mijlpaal ook een jubileumbulletin uitgegeven.

Er was zeker wat te vieren

Waar staan we nu anno 2018?

We gaan terug naar dinsdag 15 september 2015

‘De klassieke verzorgingsstaat verandert langzaam maar zeker in een participatiesamenleving. Van iedereen die dat kan wordt gevraagd verantwoordelijkheid te nemen voor zijn of haar eigen leven en omgeving’. Dit zei koning Willem-Alexander vijf jaar geleden in zijn eerste troonrede. Het werden historische woorden.

Nu, eind 2018 zet ik de voor- en nadelen van de participatiesamenleving op een rijtje en schets ik een beeld van de toekomst. De term participatiesamenleving kwam in 2013 niet uit de lucht vallen. Al in 1991 sprak Wim Kok het PvdA-congres toe met de woorden: ‘Wij zitten nu in een overgangsfase: van een verzorgingsstaat naar een werkzame, naar een participatiesamenleving’. En in 2013 lanceerde het kabinet Rutte de participatiesamenleving dus opnieuw via de troonrede. En in 2018 is de term al 27 jaar oud. En die participatiesamenleving werd in 2015 van links tot rechts door de politiek omarmd. Waarom?. De participatiesamenleving zou de vrijheid van burgers bevorderen, mensen meer naar elkaar laten omzien en burgers zouden geprikkeld worden om meer verantwoordelijkheid te nemen voor de mensen die het minder goed hadden. Grote woorden! Maar wat zijn nu echt de voordelen van de participatiesamenleving? Als eerste en in tijden van bezuinigingen misschien wel cruciaal: De participatiesamenleving is goedkoper dan de verzorgingsstaat. Al zullen tegenstanders wellicht aanvoeren dat goedkoop uiteindelijk duurkoop zal zijn.

Een paar cijfers: In 2018 verwacht het CPB een toename in de zorguitgaven van 3,5 procent. Om de zorgpremie niet te hard te laten stijgen, zouden er daarom nieuwe maatregelen nodig zijn om de zorguitgaven in te perken.

We gaven in 2017 ongeveer 100 miljard uit aan zorg en dat bedrag zal alleen maar verder toenemen. In 2040 kan dit oplopen tot 174 miljard. 1/6 deel van het bedrag dat we met elkaar verdienen ging in dat jaar op aan de zorg.

Dat is toch wel heel veel geld. Geld dat niet uitgegeven kan worden aan beter onderwijs, onderhoud van wegen of het stimuleren van sport en bewegen en milieudoelinden. Investeren in een participatiesamenleving die onderling en tegen veel lagere kosten voor elkaar zorgt, lijkt dan een goed alternatief en zelfs noodzakelijk.

In de ideale participatiesamenleving doet iedereen mee, daar waar de verzorgingsstaat juist mensen buiten spel heeft gezet. Wie een 'vlekje' had werd goed verzorgd en van een inkomen voorzien om vervolgens achter de geraniums verder te leven. Met eenzaamheid en gevoelens van nutteloosheid als gevolg.

In de participatiesamenleving zet iedere burger juist zijn of haar eigen kracht in en doet naar vermogen mee aan de samenleving.

Maar aan elke verandering kleven ook nadelen.

Uitgaan van eigen kracht prachtig, zoveel mogelijk zelf doen en meedoen naar vermogen, prachtig het lijken uitstekende uitgangspunten. En burgers zullen ongetwijfeld tot veel meer in staat zijn dan de verzorgingsstaat ooit voor mogelijk hield. Maar we zullen ook moeten accepteren dat sommige kwetsbare mensen – tijdelijk of altijd - helemaal geen familie of ondersteunend netwerk hebben. Gewoon omdat het er niet is.

Voor deze echt kwetsbare mensen blijft een bodempje verzorgingsstaat altijd noodzakelijk.

We zetten ook in op meer (mantel)zorg en vrijwilligerswerk door burgers, maar dat betekent ook extra lasten. Welke schouders gaan die lasten dragen? Mannen of vrouwen, werkenden of niet-werkenden, de sterkste schouders of de schouders die toch al bijna bezwijken? Dat geldt zeker voor vrouwen die zorgen nog steeds meer dan mannen, voor de kinderen en het huishouden, verlenen meer mantelzorg en moeten daarnaast ook nog eens economisch zelfstandig worden of blijven. Onder de toenemende druk van de participatiesamenleving zouden zij wel eens als eerste kunnen bezwijken.

Kortom wie in de verzorgingsstaat dankzij dat recht onafhankelijk en zelfstandig door het leven kon gaan, moet nu weer terugvallen op familie en vrienden, vrijwilligers en liefdadigheid. Dat is geen prettig vooruitzicht voor ouderen of mensen met een beperking die zich eerst volwaardig burger voelden. Door de participatiesamenleving behoren zij opeens weer tot de categorie 'afhankelijken'.

De overheid mag in de participatiesamenleving wel iets terugdoen voor de actieve burger. Wie zorgt voor kinderen, dementerende schoonmoeder en eenzame buurman, de buurtbarbecue organiseert, de bibliotheek open en het park groen houdt, mag hoe dan ook in de vorm van een passende waardering/beloning wat terugverwachten van de overheid. Het is een voldongen feit. We zullen de participatiesamenleving, eerst wat ongemakkelijk, maar later steeds vanzelfsprekender moeten accepteren. De

verzorgingsstaat wordt uiteindelijk toch onbetaalbaar. Een ideale participatiesamenleving kan leiden tot actieve burgers die vanzelfsprekend en naar vermogen bijdragen aan de samenleving.

Wat het betekent, hoe het voelt om een ander behulpzaam te zijn, wordt gelukkig al ervaren door de jeugd in de volgende spelsituatie.

gorcumsecourant.nl

Leerlingen laten wethouder proefrijden met de rolstoel

Leerlingen van christelijke basisschool 'Samen op weg' uit Hoornaar lieten gisteren het bestuur en ambtenaren van gemeente Giessenlanden ondervinden hoe het is gehandicapt te zijn.

HOORNAAR/GIESSENBURG Samen met het platform gehandicapten Zedje creëren ze met deze lunchvoorstelling meer begrip voor mensen met een beperking. Het optreden is onderdeel van GIPS (Gehandicapten Informatie Project Scholen) een informatief programma op de basisscholen, verzorgd door vrijwilligers.

Zowel de leerlingen, als ook het gemeentebestuur en de ambtenaren, leren hierdoor op ludieke wijze meer over het leven van mensen met een beperking. Door het GIPS-project ontdekken kinderen spelenderwijs hoe het is om een handicap te hebben. Leerlingen hebben eerder op school zelf ervaren, hoe het is om een visuele, auditieve of motorische beperking te hebben. Met een rolstoel rijden, gebinddoekt lopen met een tastok en met het vingeralfabet woorden spellen... de leerlingen hebben het allemaal zelf ondervonden. Ook hebben de kinderen zelf veel vragen kunnen stellen aan de (gehandicapte) vrijwilligers van Zedje. Door de interactieve aanpak staan kinderen niet vreemd tegenover mensen met een beperking en verdwijnen vooroordelen.

Zedje, Stichting Platform Gehandicapten, is het adviesorgaan voor het gehandicaptenbeleid voor Giessenlanden en Zederik en geeft uitvoering aan GIPS.

Wethouder Elisabeth van Leeuwen ervaart, hoe het is om in een rolstoel te rijden.

Je hebt elkaar nodig.

Ik sluit af. Bijna 25 jaar Zedje in Zederik en Giessenlanden. Nogmaals wil ik alle mensen bedanken die al die jaren voor de belangen van mensen met een beperking zijn opgekomen en zich daar met volle overtuiging voor hebben ingezet.

Uiteraard wens ik de nieuw te vormen adviesraden een goede start toe en ik ga ervan uit dat ze alles uit de kast zullen halen om op te komen voor de belangen van mensen met een beperking.

Oproep Zedje in 2002

Oproep Molenlanden 2019

Oproep Vijfheerenlanden 2019

En ook nu hebben we jullie nodig. Wat gold in 2002 geldt nog steeds in 2019

Wij zoeken nieuwe leden voor:

Het Gehandicaptenplatform Zedje in Molenlanden en

Het Gehandicaptenplatform Vijfheerenlanden i.o.

Ook jongeren zijn welkom

Voelt u zich hierbij betrokken?

Kom ons helpen.

En.....

We laten ons niet wegdrücken, we willen zichtbaar blijven.

We willen niet – zoals op deze foto- afgeserveerd worden als een kasplantje en willen dit zeker niet in onze gemeenten tegenkomen

Hans Stekelenburg

Copyright © 2019. Stichting Platform Gehandicapten Zedje